

Godfried M. Roomans **(6 IX 1951–7 XI 2014)**

Godfried M. Roomans, profesor anatomii Uniwersytetu w Uppsali, zmarł 7 listopada 2014 w wieku 63 lat. Urodził się w 1951 r. w Venlo w Holandii, gdzie dorastał i ukończył szkoły. W 1971 r. ukończył Uniwersytet Radboud (Nijmegen) w stopniu magistra (BSc), a następnie uzyskał wyższy stopień – MSc, Master of Sciences, z biochemii w r. 1975 i stopień doktora (PhD) z biologii komórki w r. 1978. Po uzyskaniu stopnia MSc wyjechał do Szwecji, gdzie otrzymał drugi stopień doktorski z zakresu fizjologii zwierząt w Instytucie Wenner-Gren Uniwersytetu w Sztokholmie. Po rocznym tam pobycie wyjechał do Uppsali, gdzie na tamtejszym Uniwersytecie został kolejno powołany na stanowiska: zastępcy profesora, profesora nadzwyczajnego (1981) i w końcu profesora zwyczajnego (1986). Od tego czasu pełnił funkcję dyrektora Medycznego Centrum Badań Ultrastrukturalnych Uniwersytetu w Uppsali. Od r. 1988 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Centralnej Pracowni Mikroskopii Elektronowej i Wydziału Anatomii w tymże Uniwersytecie (1994–1997). W r. 1994 został powołany na stanowisko dyrektora Instytutu Anatomii Człowieka i równocześnie dyrektora Wydziału Medycznego Centrum Biologii Komórki (1998–2005). W 2006 r. został powołany na profesora zwyczajnego Uniwersytetu w Örebro, gdzie zorganizował zespół do badań nad mukowiscydozą. W r. 2010 został zaproszony na Uniwersytet Stradins w Rydze (Łotwa), gdzie w uznaniu zasług, jakie położył w organizacji Instytutu Badań Ultrastrukturalnych, otrzymał tytuł doktora honoris causa tamtejszego Uniwersytetu. W r. 1994 G. Roomans został wybrany na członka zagranicznego Polskiej Akademii Umiejętności.

Głównym nurtem badawczym prof. G. Roomansa była analiza pierwiastków w tkankach i rozwój technik mikroanalitycznych z wykorzystaniem promieniowania rentgenowskiego generowanego w mikroskopie elektronowym. W tym zakresie był wybitnym specjalistą, uznanym przez wszystkie z tej dziedziny autorytety na świecie. Jego badania ześrodkowywały się również na zwłóknieniach tkanek płucnych – *Cystic fibrosis*, pojawiających

się w układzie oddechowym. Był uznanym specjalistą w szeroko pojętych zagadnieniach mikroskopii elektronowej. W swoich medycznych projektach naukowych gromadził wokół siebie liczne grono studentów z różnych stron świata. 30 studentów różnych narodowości uzyskało pod jego kierownictwem stopień doktora (PhD). Łączna liczba opublikowanych przez G. Roomansa artykułów naukowych przekracza 300.

Jako wybitnemu specjalście powierzano mu funkcję redaktora licznych poważnych branżowych czasopism, z których wymienię jedynie dla przykładu „Scanning Microscopy International”. Na jednym z kongresów światowej rangi (Davos, Szwajcaria) zainicjował powołanie specjalistycznego czasopisma, poświęconego badaniom składu pierwiastkowego tkanek i materii nieożywionej („Europeans Cells and Materials”), którego był współzałożycielem i współredaktorem.

Godfried Roomans był dżentelmenem w pełnym tego słowa znaczeniu, całkowicie oddanym nauce i niesieniu pomocy swoim bliźnim. Z gościnności w jego laboratorium korzystało wielu naukowców, między innymi piszący te słowa. Wraz z żoną Elizabeth tworzyli zgrane i kochające się małżeństwo, wzajemnie wspierające się tak w pracy naukowej, jak i w życiu prywatnym. Mieli dwoje dzieci, córkę Rangvi i syna Niolla. Przedwczesne odejście profesora Roomansa jest stratą dla nauki, przyjaciół i piszącego te słowa.

Wincenty Kilarski